

charakterisitka lit postavy

Adelheid (literárne postava)

Adelheid je jedna z hlavných postáv Gulbrandsenova románovej trilógie "Večne spievajú lesy, Veje vietor z hôr, Niet inej cesty". Dej sa odohráva na veľkom, bohatom statku "Medvedí baňa", kam sa Adelheid prívadala. Medvedí baňa je mocný statok uprostred hlbokých a nekonečných lesov.

Adelheid je vnučka biskupa a dcéra schudobneného majora Barra. Mala pestré životné osudy. V útľom mladosti žila s otcom na statku, kde prežila veľa krásnych a šťastných chvíľ, a pretože bola veľmi čiperný dievča naučila sa jazdiť na koni a dokonca aj riadiť auto. Keď bolo Adelheid desať rokov, rodičia sa rozviedli kvôli majorovým ktorý vyletí. Prešla z bujarého života k babičke, žene biskupovej, na výchovu. Babička ju učila hudbe, francúzštine, nemčine, gréčtine a latinčine, ručným prácam a predovšetkým ju nútila, aby čítala knihy z biskupa knižnice. Preto sa stala Adelheid chladnou, usadenú, ale veľmi múdru a sčítaný dievčaťom. Matka ju učila nenávisť k mužom, pretože utrpela veľké sklamanie vďaka nim. Keď babička i matka zomreli, bolo Adelheid dvadsať rokov. Celých desať rokov museli žiť v tomto škrobené prostredí av presadzovaní starých zvykov o nadradenosti šľachty. Adelheid úplne zabudla na radostnej mladosti s otcom. Miesto otvorenosti nastúpil vždy kritický pohľad, hrdé a odmerané vystupovanie.

Po smrti babičky a matky sa Adelheid vrátila k otcovi. Po nejakej dobe trochu menej usadlého života pozoruhodne rozkvitla. Otec spoznal, že dcéra má niečo z babičkinho vznešeného správania, ale aj niečo z jeho nenútenosti. Aj on si všimol Adelheidiny krásne tváre s veľkými, modrými, vždy pozornými očami, orámovanými hustými dlhými riasami. Nad nimi sa vysoko klenul výrazné, udržiavané obočie. Vlasy mala veľmi bohaté, vlnité a plavé farby, ktoré nosila vždy starostlivo upravené. Nielen nimi dievča ohromovali všetkých mužov v spoločnosti, ktorú navštívila. Otec zadĺžený až po uši jej našiel partiu, starého, ale bohatého, lekárnik, ale ona pre svoju hrdosť radšej žila ďalej v biede, než aby si ho vzala. Keď bola Adelheid so svojím otcom na návšteve na jednom panstve neďaleko Bjorndalsých Lazov, zašli na tunajší statok, kde spoznala svojho budúceho muža, Daga, syna hospodára. Po ročnej známosti sa vydala za Daga Bjorndala. Adelheid okúzľovala atmosféra na statku, krásna, vždy každého ktorom víta, útulná a vyžarujúce toľko v jej živote postrádanou istotu. Na svojom mužovi obdivovala jeho drsnosť a zároveň chlapčenskú úprimnosť. Daga zase priťahovala na Adelheid jej hrdosť, vznešenosť, statočnosť, šikovnosť, ale aj úprimnosť.

Po čase sa im narodili dvaja synovia, ale tí zomreli. Adelheid zasiahla veľká bolesť. Všimla si, že jej oči vyhasínajú a nad nimi klenuté obočie sa často znižuje. Všimla si tiež toho, že na jej jemnom tvári a okolo jej krásne tvarovaných úst stále pribúdajú vrásky. Neskôr jej otec Daga kúpil koňa a Adelheid sa vracala do radostného mladosti a čiastočne pozapomínala na svoju bolesť. Letá ubiehala a Adelheid sa narodili dvojčatá.

Jej odvaha a láska k jej manželovi je zdôraznená v kapitole, kde sa Adelheid vydáva sama v noci do hlbokých lesov, len so psom, hľadať zraneného manžela.

Po smrti románových hlavných postáv zostáva Adelheid sama s veľkými starosťami o chod veľkého statku, len so svojimi už dvanásťročnými synov.

Jej ťažký životný osud ju naučil biť sa s každou prekážkou a prekonávať veľké straty svojich najbližších. Jej životný príbeh ma zaujal a obľúbila som si túto postavu zo všetkých románových postáv najviac. Ako pre jej inteligenciu, tak pre jej ostatné dobré povahové vlastnosti. Aj ostatné postavy majú ľudský a zaujímavý charakter, preto sa táto kniha stala mojou najobľúbenejšou.